

“Sverige är vårt, det är sex och en kvarts miljoner levande svenskars land. Men det är även de dödas land, deras som byggt upp det år oss från början och lämnat oss sitt verk att förvalta och förkovra. De döda är åtskilliga millioner flera än vi. De har mycket att säga oss nu, och vi är skyldiga att lyssna till dem. Vi lyssnar till dem genom att minnas vad de utträttat och genom att värdesätta deras strävan. De kan icke mera värja sitt verk. Det åligger oss.

Någon gudomlig rätt till ett visst landområde, någon rätt i och för sig att besitta ett visst land från begynnelsen och intill änden, gives naturligtvis icke åt vårt folk. Den rätten är någonting som skall förtjänas, som skall förvärfvas av varje folk.

Svenskarna har förvärvat sig rätten till sitt land.

Sverige är vårt sedan årtusenden med odlarens och brukarens självklara rätt, genom fädernas offer i blod, genom den särpräglade kultur, som har skapats här.

Vad Sverige idag är, det har döda och levande svenskar gjort det till, och ingen annan. Sverige är idag vårt genom svensk strävan. De levande svenskarnas uppgift är att bevara det och förkovra det genom att fortsätta denna strävan - på frihetens grund.”

Villhelm Moberg, i “Svensk strävan”, 1941

“...den som inte vill slåss för sitt eget land får slutligen dö för ett annat land...”

Sven Delblanc, i “I draksåddens tid”

“Mångkultur” är en term som vi här använder endast därför att den är så vedertagen. Sverige har dock haft olika kulturer innan någon omfattande invandring förekom, t ex olika maträtter, olika musiksmak och olika sätt att klä sig.

Detta utgör inget problem.

Egentligen vore det riktigare att tala om ett “*mångetniskt samhälle*”. Ett sådant samhälle rymmer olika etniska grupper, där många individer har olika hemländer, språk, religioner, moraliska värderingar och utseenden. I ett mångetniskt samhälle är lojaliteterna inom respektive grupp ofta starkare än lojaliteten med samhället som helhet.

Detta utgör ett problem.

“Förräderi” är ett starkt ord, men vad kan bättre beskriva den samhällsupplösning som åstadkommits i Sverige sedan 1980-talet, genom framförallt massinvandringen och det mångkulturella projektet?

Under hela sin historia som nation har Sverige hållt sig med ett militärt försvar, för att om nödvändigt med våld värna sin suveränitet, sitt demokratiska statskick och sina medborgares trygghet. Miljarder och åter miljarder har genom åren satsats på detta.

Nu har gränserna öppnats för en storskalig invasion, utan att ett skott har avlossats för att avvärja detta. Tvärtom - landets egna maktbärare inom politik och myndigheter, massmedia och stora organisationer, medverkar aktivt till det som sker!

Stig Wennerström förorsakade Sverige stor skada genom sitt spioneri. Stig Bergling skadade vårt försvar än mer. Jämfört med den skada som tillskyndarna av det mångkulturella projektet åsamkat vårt svenska samhälle framstår dock både Wennerströms och Berglings brott som bagatellartade!

“**VITBOK.SE - mångkulturellt facit**” syftar till att så långt möjligt beskriva och dokumentera detta händelseförlopp. Kanske något pretentiöst kallar vi den “vitbok”. Möjligheterna är ju begränsade, inte minst genom massmedias mörkande och svenska myndigheters hemlighållande av många faktauppgifter.

Det ligger i saken natur, när vi nu ger ut ytterligare en bok i ämnet, att den ska tillföra något utöver vad hittills utgivna böcker redan gjort. Boken vill förmedla en bild av Sveriges väg från folkhem till ett s.k. mångkulturellt samhälle och vilka som i sammanhanget bär ett särskilt tungt ansvar.

Vitboken tillägnas *Sven-Olle Olsson* - en svensk som tidigt sade ifrån mot galenskaperna. Vår motsvarighet till Enoch Powell i England.

Vitboken tillägnas även *Weine Berg* och *Eva Bergqvist*, som lämnat oss alldeles för tidigt. *Weine* underhöll fram till sin bortgång hösten 2009 bloggen “**Rakryggad**”, ett namn som väl motsvarade hans gärning.

Eva gav 1992-2003 ut tidskriften “**Fri Information om Invandringen**”. Vad Blågula frågor skrev om *Eva Bergqvist* 2003 kan gälla för alla tre, liksom för *Åke Wedin*, *Karl Johan Lidfeldt* och många fler som inte längre finns hos oss:

“*Eva Bergqvist* hade s.a.s. både hjärta och hjärna i sitt politiska arbete. Hennes gärning som invandringskritiker bars fram av dels ett rättvisepatos, dels en reaktion på hyckleri och antiintellektualism...”

...Den bästa hyllningen till *Eva Bergqvist* blir att vi alla försöker verka i hennes anda. Dvs arbeta för ett samhälle mer präglat av demokrati och förnuft, ansvarstagande och trygghet.”

